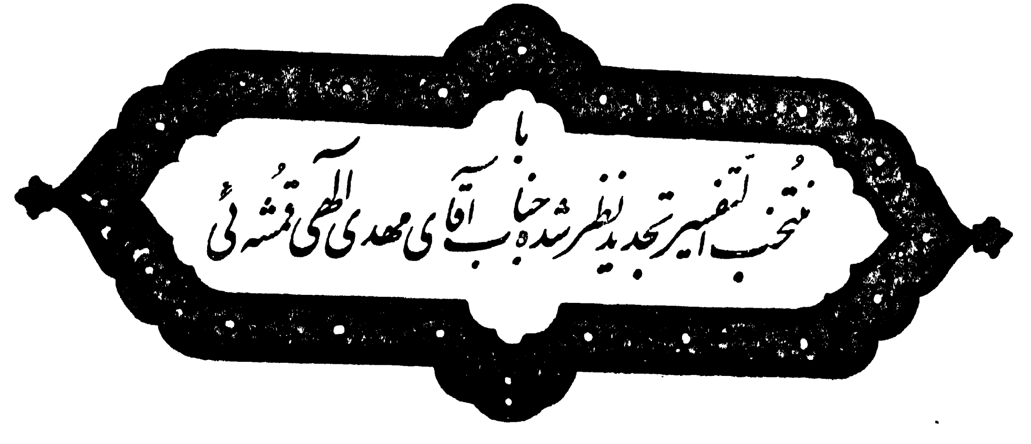
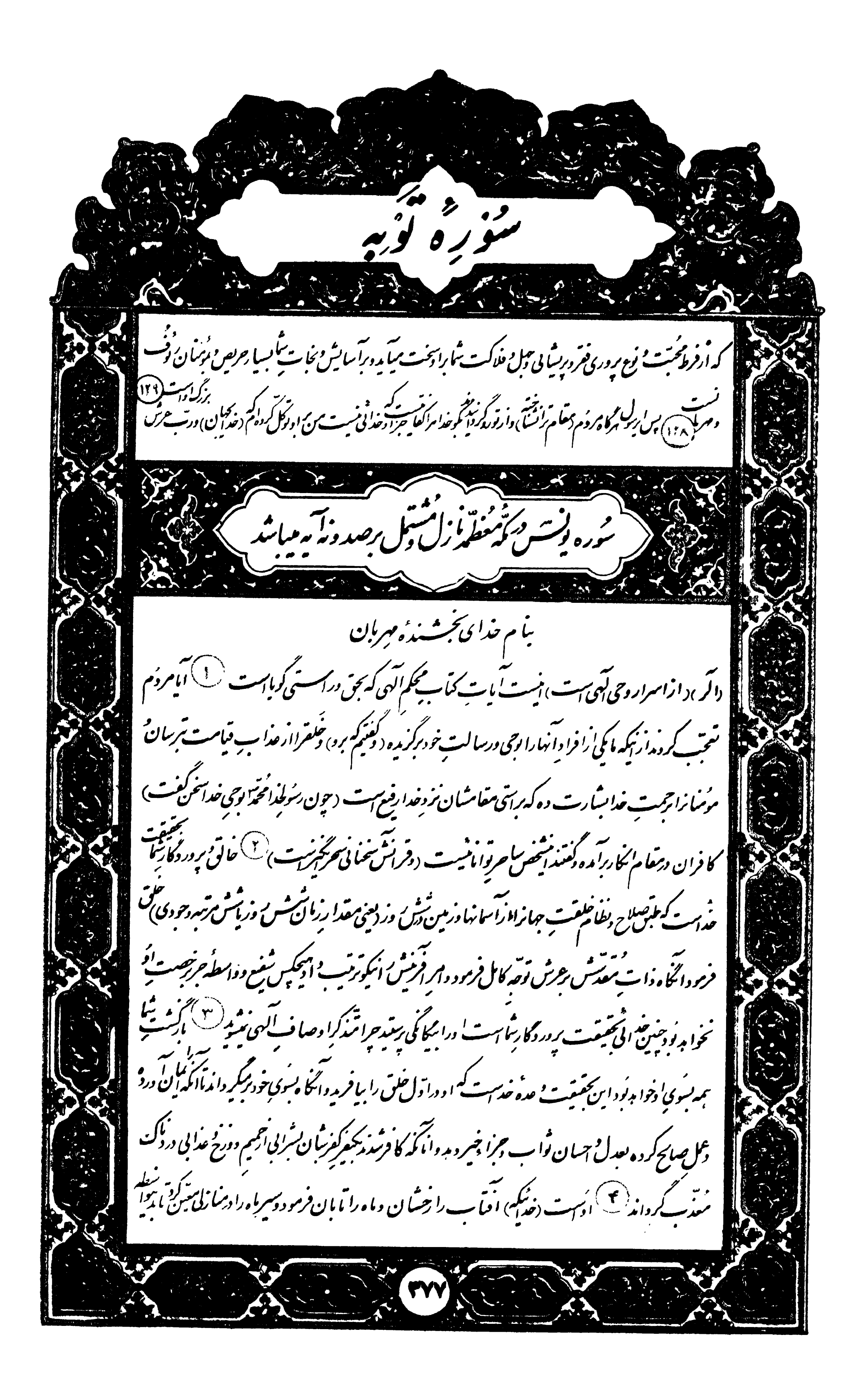
قرآن مجید

که از فرط محبت و نوع پروری فقر و پریشانی و جهل و فلاکت شما بر او سخت می‌آید و بر آسایش و نجات شما بسیار حریص و بمؤمنان رئوف
و مهربانست (۱۲۸) پس ای رسول هرگاه مردم (بمقام تو ناشناخته) و از تو رو گردانیدند بگو خدا مرا کفایت است که جز او خدائی نیست من بر او توکل کرده‌ام که (خدای جهان) و رب عرش بزرگ او است (۱۲۹)

سوره یونس در مکه معظمه نازل و مشتمل بر صد و نه آیه میباشد

بنام خدای بخشندهٔ مهربان

(الر) (از اسرار وحی الهی است) اینست آیات کتاب محکم الهی که بحق و راستی گویا است (۱) آیا مردم
تعجب کردند از اینکه ما یکی از افراد آنها را بوحی و رسالت خود برگزیده (و گفتیم که برو) و خلق را از عذاب قیامت بترسان و
مؤمنان را برحمت خدا بشارت ده که برای مقامشان نزد خدا رفیع است (چون رسول خدا محمد ص بوحی خدا سخن گفت)
کافران در مقام انکار برآمده و گفتند این شخص ساحر توانائیست (و قرآنش سخنانی سحرانگیز است) (۲) خالق و پروردگار شما بتحقیق
خداست که طبق صلاح و نظام خلقت جهان را از آسمانها و زمین در شش روز (یعنی مقدار زمان شش روز یا شش مرتبه وجودی) خلق
فرمود آنگاه ذات مقدسش بر عرش توجه کامل فرموده و امر آفرینش را بنیکوترتیب داد هیچکس شفیع و واسطه جز بر رخصت او
نخواهد بود چنین خدای بتحقیق پروردگار شما است او را بیگانگی پرستید چرا متذکر اوصاف الهی نمیشوید (۳) بازگشت شما
همه بسوی او خواهد بود این بتحقیق وعده خداست که او در اول خلق را بیافریده و آنگاه بسوی خود برمیگرداند تا آنکه آنانکه ایمان آورده
و عمل صالح کرده بعدل و احسان ثواب و جزا خیر دهد و اما آنکه کافر شدند بکیفر کفرشان بشرابی از حمیم دوزخ و عذابی دردناک
معذب گرداند (۴) او است (خدائیکه) آفتاب را رخشان و ماه را تابان فرمود و سیر ماه را در منازلی معین کرد تا بدینوا سطه

سورهٔ یونس

شماره سنوات و حساب ایام را برای امر معاد و نظم معاش خود) بدانید اینها را خدا جز بحق و مصلحت نظام خلق نیافریده (و بیازیچه
نشاید پنداشت) خدا آیات خود را برای اهل علم و معرفت مفصل بیان خواهد کرد (۵) بحقیقت در رفت و آمد شب و روز و آنکه
در هر چیز که خدا در آسمانها و زمین خلق فرموده برای اهل تقوی علامت و نشانهای قدرت خدا پدیدار است (۶) البته آنها که
(به آخرت معتقد نشدند) بلقاء ما دل نبسته و امیدوار نیستند و بزندگی حیوانی پست دنیا دلخوش و دل بسته اند و آنها که از
آیات و نشانه های ما غافلند (۷) همه ایشان هستند که عاقبت بکردار زشت خود در آتش دوزخ مأوی گیرند
(۸) آنانکه ایمان بخدا آورده و نیکوکار شدند خدا بسبب همان ایمان آنها را براه سعادت و طریق بهشت رهبری کند
تا بنعمت های ابدی بهشتی که نهرها از زیر درختانش جاریست متنعم گردند (۹) و در آن بهشت زبان شوق بتسبیح و
تقدیس خدا گشایند که بار الها تو از هر نقص و آلایش پاک و منزهی و ثنای آنها در بهشت (جسم و جانشانرا از هر رنج و درد
و غم و حسرت) سلامت ابدی می بخشد و آخرین سخن شان حمد پروردگار عالمیان است (۱۰) و اگر خدا بعقوبت
عمل زشت مردم و دعای شری که در حق خود میکنند بمانند خیرات تعجیل میفرمود مردم همه محکوم مرگ و هلاک میشدند
ولیکن ما آنانرا که (منکر معادند و) بلقای ما امیدوار نیستند بهمان حال کفر و طغیان (برای آزمایش) مهلت میدهیم
(۱۱) و هرگاه آدمی برنج و زیانی در افتد همان لحظه بهر حالت باشد از نشسته و خفته و ایستاده فوراً ما را بدعا میخواند
آنگاه که رنج و زیانش برطرف شود باز بحال غفلت و غرور چنان باز میگردد که گوئی هیچ ما را برای دفع ضرر و رنج
خود نخوانده همین است که اعمال زشت تبه کاران را در نظرشان زیبا نموده است (۱۲) و ما اقوام و ملل پیش از شما را بکیفر ظلمشان
سخت بدست هلاک سپردیم با آنکه پیمبرانی با آیات و معجزات بر آنها آمد باز هیچ ایمان نیاوردند ما هم اینگونه مردم زشت عمل را بکیفر میرسانیم (۱۳)

عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللّٰهُ ذٰلِكَ اِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ
الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ اِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا
خَلَقَ اللّٰهُ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ اِنَّ الَّذِينَ لَا
يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَاطْمَاَنُّوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ
اٰيَاتِنَا غَافِلُونَ اُولٰئِكَ مَاْوٰيهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِاِيمَانِهِمْ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ دَعْوٰيهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ
وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَاٰخِرُ دَعْوٰيهُمْ اَنِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
وَلَوْ يُعَجِّلُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ اِلَيْهِمْ اَجَلُهُمْ
فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ وَاِذَا مَسَّ
الْاِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْبِهِ اَوْ قَاعِدًا اَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ
ضُرَّهُ مَرَّ كَاَنْ لَمْ يَدْعُنَا اِلٰى ضُرٍّ مَسَّهُ كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ

پس ما بعد از (هلاکِ) آنها شما را در زمین جانشین کردیم تا بنگریم که تا چه عمل خواهید کرد (۱۴) و هرگاه آیاتِ روشنِ ما
بر خلق تلاوت شود منکرانِ معاد که امید دار لقاءِ ما نیستند بر رسولِ ما اعتراض کرده و گفتند که (اگر تو رسولی) قرآنی غیر از این هم
بیاور یا همین را بقرآنِ دیگر مبدل ساز: ای رسولِ ما پاسخ آنها بگو مرا نرسد که از پیشِ خود قرآن را تبدیل کنم من اگر عصیان پروردگار
کنم از عذابِ روز بزرگ سخت میترسم (۱۵) (بگو ای رسول) اگر خدا نخواستی هرگز بر شما تلاوتِ این قرآن نمیکردم و شما را با حکام و حقایقِ
آن آگاه نمیساختم من عمری از این پیش میان شما زیستم (که دعوی رسالت نداشتم) آیا (اکنون که برسالت آمدم در این قرآن که معجز و دلیل نبوت)
عقل و فکرت کار نمی‌بندید (۱۶) پس (با این دلیل تکذیب حق کنید) که ستمکارتر از آنکه بخدا نسبت دروغ دهد و آیاتِ خدا را تکذیب کند هیچکس نیست
و البته ستمکاران را هرگز فلاح و رستگاری نخواهد بود (۱۷) و (این مردم نادان) بتهائی را بغیر خدا پرستش میکنند که با آنها هیچ ضرر و نفعی نمیرسانند و میگویند
که این بتان شفیعِ ما نزد خدا هستند (ای رسولِ ما) باینان بگو شما بدعوی شفاعتِ بتها میخواهید بخدا چیزی که در همه آسمانها و زمین علم بآن ندارد
یاد دهید خدا از آنچه شریک او قرار دهید منزّه و برتر است (۱۸) مردم (در فطرتِ توحید) یکطایفه بیش نبودند پس از آن
فرقه فرقه شدند (و با نواع شرک و دینهای باطل گرویدند) و اگر کلمه‌ای که در ازل (از حق) سبقت یافته که برای آزمایش
مهلت یابند) نبود البته اختلافاتشان خاتمه یافته و حکم بهلاکتِ کافران داده میشد (۱۹) و (منکران) گویند چرا از او
آیت و معجزی از جانبِ خدا نیامد (که قهراً مردم مطیع شوند) پاسخ ده که دانای غیب خداست شما کافران
منتظرِ عذابِ خدا باشید منهم با شما منتظر نصرت او میباشم (۲۰) ما هرگاه بر آدمی بعد از آنکه او در رنج و زیانی رسید رحمتی فرستیم (و بعد از
آنکه بجهل و بدبختی افتادند بواسطهٔ انبیا و معلمین الهی نجات دادیم) در اینصورت باید برای محو آیات و رسولانِ حق مکر و سیاست
بکار برند؟ (ای رسولِ ما) بگو مکر و سیاستِ الهی کاملتر و سریعتر است که رسولانِ ما (فرشتگانِ قوای عالم)

4121

ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ
وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا ائْتِ
بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَٰذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِي
إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ
عَظِيمٍ قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ
لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ
عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ وَيَعْبُدُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَٰؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا
عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ
سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً
فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا
إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَّاءَ
مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ

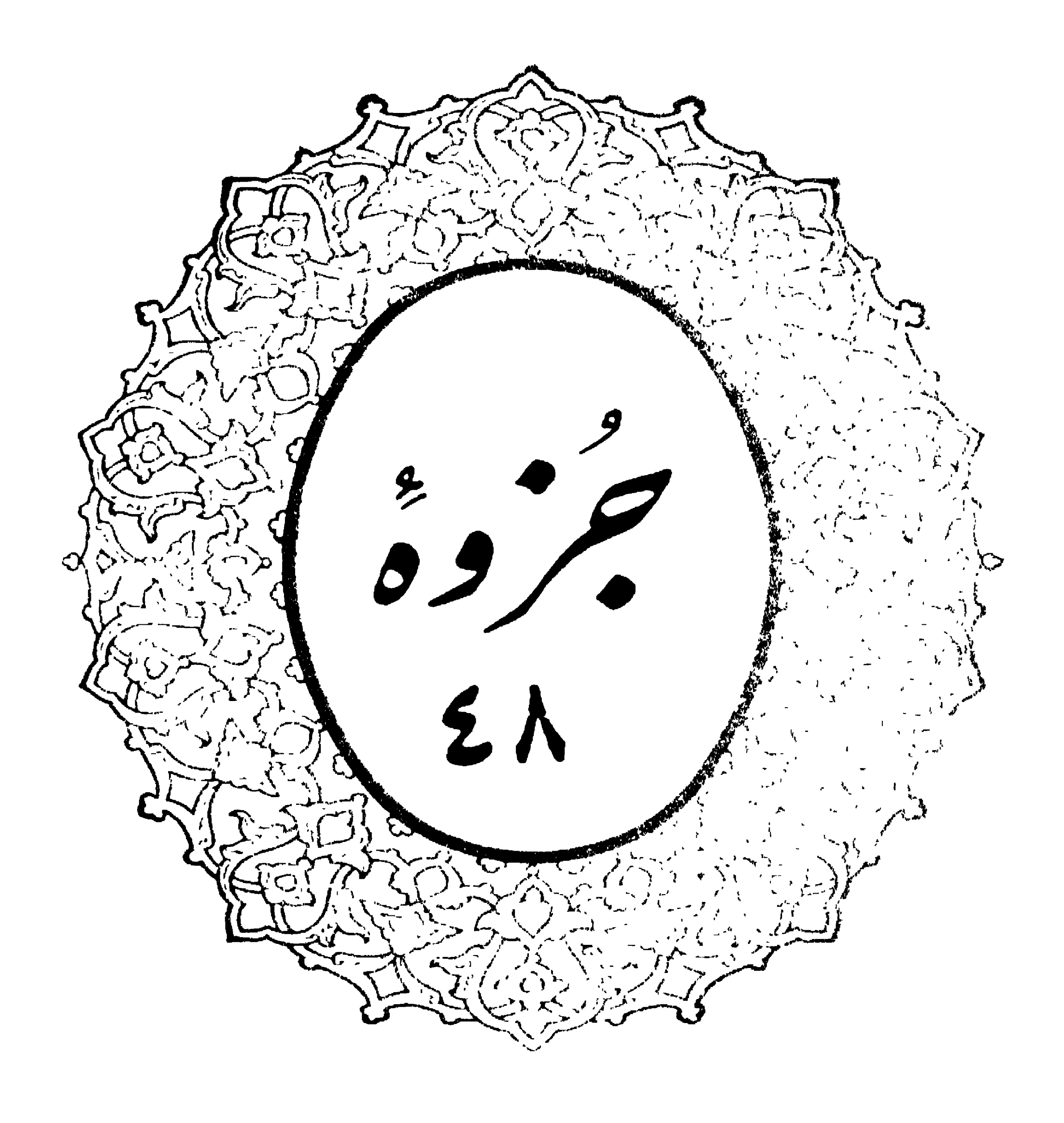
مکرهای شما را (بر زیان شما) خواهند نوشت (خدا را یاد کنید که) اوست آنکه شما را در برّ و بحر سیر میدهد تا آنگاه
که در کشتی نشینید و باد ملایم کشتی را بحرکت آرد و شما شادمان و خوشوقت باشید که ناگاه باد تندی بوزد و کشتی از هر جانب
با مواج خطر در افتد و خود را در ورطهٔ هلاکت ببینید آنزمان خدا را با خلاص و دین فطرت بخوانید که بار الها
اگر ما را از این خطر نجات بخشی دیگر همیشه (از کفر و عصیان دست کشیده) شکر و سپاس تو خواهیم کرد
پس از آنکه ما نجاتشان دادیم باز در زمین بناحق ستمگری آغاز کنند ای مردم (بدانید) شما هر
ظلم و ستم کنید منحصراً بنفس خویش کنید در پی متاع فانی دنیا آنگاه در آخرت که بسوی ما باز میگردید
شما را بآنچه (از نیک و بد) کرده اید آگاه میسازیم (و هر کس را بکیفر خود میرسانم) ۲۳ محققاً در مثل :
زندگانی دنیا بآبی ماند که از آسمانها فرو فرستادیم تا بآن باران انواع مختلف گیاه زمین از آنچه
آدمیان و حیوانات تغذیه کنند بروید تا آنگاه که زمین از خرّمی و سبزی بخود زیور بسته و آرایش دارا
کرده و مردمش خود را بر آن قادر و متصرّف پندارند که ناگهان فرمان ما بشب یا روز
در رسد و آن همه زیور زمین را درو کند و چنان خشک شود که گوئی دیروز در آن هیچ نبوده :
(اینحقیقت حال فنای دنیاست) اینگونه خدا آیاتش را روشن برای اهل فکر بیان میفرماید ۲۴
و خدا همه خلق را بسر منزل سعادت و سلامت میخواند و هر که را میخواهد (بلطف خاص) براه مستقیم
هدایت میکند ۲۵ مردم نیکوکار به نیکوترین پاداش عمل خود و زیادت لطف خدا نائل شوند و هرگز رخسار پاکشان
گرد خجلت و ذلت ننشیند و آنهم اهل بهشت و در آنجا تا ابد متنعّمند ۲۶ و کسانیکه مرتکب اعمال بد شدند بقدر همان اعمال مجازات میشوند

ما تمكرون ﴿٢١﴾ هو الذي يسيركم في البر والبحر حتى اذا كنتم في
الفلك وجرين بهم بريح طيبة وفرحوا بها جاءتها ريح عاصف و
جاءهم الموج من كل مكان وظنوا انهم احيط بهم دعوا الله مخلصين
له الدين لئن انجيتنا من هذه لنكونن من الشاكرين ﴿٢٢﴾ فلما انجاهم
اذا هم يبغون في الارض بغير الحق يا ايها الناس انما بغيكم
على انفسكم متاع الحيوة الدنيا ثم الينا مرجعكم فننبئكم بما كنتم
تعملون ﴿٢٣﴾ انما مثل الحيوة الدنيا كماء انزلناه من السماء فاختلط
به نبات الارض مما ياكل الناس والانعام حتى اذا اخذت الارض
زخرفها وازينت وظن اهلها انهم قادرون عليها اتاها امرنا
ليلا او نهارا فجعلناها حصيدا كان لم تغن بالامس كذلك نفصل
الايات لقوم يتفكرون ﴿٢٤﴾ والله يدعوا الى دار السلام ويهدي
من يشاء الى صراط مستقيم ﴿٢٥﴾ للذين احسنوا الحسنى وزيادة
ولا يرهق وجوههم قتر ولا ذلة اولئك اصحاب الجنة هم فيها
خالدون ﴿٢٦﴾ والذين كسبوا السيئات جزاء سيئة بمثلها وترهقهم

ذلة ما لهم من الله من عاصم كأنما أغشيت وجوههم قطعا من الليل
مظلما أولئك أصحاب النار هم فيها خالدون (٢٧) ويوم نحشرهم جميعا
ثم نقول للذين أشركوا مكانكم أنتم وشركاؤكم فزيلنا
بينهم وقال شركاؤهم ما كنتم إيانا تعبدون (٢٨) فكفى بالله
شهيدا بيننا وبينكم إن كنا عن عبادتكم لغافلين (٢٩) هنالك
تبلو كل نفس ما أسلفت وردوا إلى الله مولاهم الحق وضل
عنهم ما كانوا يفترون (٣٠) قل من يرزقكم من السماء والأرض
أمن يملك السمع والأبصار ومن يخرج الحي من الميت ويخرج
الميت من الحي ومن يدبر الأمر فسيقولون الله فقل أفلا تتقون (٣١)
فذلكم الله ربكم الحق فماذا بعد الحق إلا الضلال فأنى تصرفون (٣٢)
كذلك حقت كلمت ربك على الذين فسقوا أنهم لا يؤمنون (٣٣)
قل هل من شركائكم من يبدأ الخلق ثم يعيده قل الله يبدأ
الخلق ثم يعيده فأنى تؤفكون (٣٤) قل هل من شركائكم من يهدي
إلى الحق قل الله يهدي للحق أفمن يهدي إلى الحق أحق أن يتبع

اخگر

نشریه و چاپخانه

نشانی تلگرافی : تهران - اخگر

نشانی پستی : میدان ژاله خیابان بهزادی تلفن ۳۷۵۸۸